

Henry Richards Død.

Det vedtoges, at Udvalget paa »Den internationale Voldgifts- og Fredsforenings« Vegne skal udtrykke, hvor højt den skatter de udmærkede Tjenester, som afdøde Henry Richard, Medlem af Parlamentet, har ydet Fredssagen; og beklage det Tab, som Verden har lidt ved hans Død; og tilkendegive dens Ihukommelse af det trofaste og udmærkede Arbejde, han har ydet baade i og uden for Parlamentet, hvorved han, saavel i som uden for England, har udvidet og styrket den offentlige Mening til Gunst for Grundsætningen om Voldgift i internationale Stridigheder, hvilket man antager til sidst maa faa Overhaand, og dens Overbevisning om, at Henry Richards Navn stedse vil erindres med Kærlighed og Taknemlighed som en af de store Vejbydere for den Grundsætning og ogsaa som en af Lederne for en almindelig vedvarende Fred, og udtrykke for hans Familie, for Fredsselskabet (»Peace Society«), for hvilket han i saa mange Aar var Sekretær, og for alle beslægtede Foreninger Medlemmernes Beundring for hans Liv og Karakter, og deres Sympathi med alle, som af private eller offentlige Grunde begræde Tabet af ham — og beslutter, at Meddelelser sendes til lignende Selskaber i Evropa og Amerika, for at erfare, om de vil bifalde et Forslag om at danne **en Minde-Fond** til Ære for den afdøde, hvilken skal anvendes til Gavn for den store Sag, som forener denne og alle beslægtede Foreninger.

Var det en Forglemmelse?

spørger to gamle Koner i »Hvad vi vil«s Nr. 7, at der ikke fandtes kvindelige Navne blandt Hovedstyrelsen for Ungdomsforeningerne, de havde længtes efter at se, hvor mange Kvinder der var kommen ind i den Styrelse, men maa nu sige med et »Ak! ogsaa disse gode Mænd havde glemt Kvinderne.«

Jeg tror nu ikke saa slet om Mændene, at vi ikke var med ved Delegeretmødet, fordi de havde glemt os, og ej heller kan jeg sige ja til, naar der spørges: »Det skulde da vil ikke være Kvinderne selv, som helst vil være fri for Ansvar,« vel tror jeg, at den største Del af de kvindelige Medlemmer er for undselige og indskrænkede til at aabne Munden ved vore Sammenkomster, og kan da langt mindre have Mod eller Tro paa sig selv til at deltage i større Møder, men det ved og føler jeg ogsaa, der er iblandt os nogle, om end kun faa, som, hvis det havde kommet saa: »I maa repræsentere den kvindelige Part, og for Jer gælder de samme Betingelser, som for Mænd«, da havde vi ikke holdt os tilbage, men naar det var som her paa Sydfyen, at kun en skal afsted, maatte man have en, der kan fortælle os noget om det der inde fra, naar han kom hjem, og da traf vi vist nok den rette.

Jeg vil trøste dem med, at rundt om i Sogne-

foreningerne har vi Kvinder med som Bestyrelsesmedlemmer, og har jeg haft den Glæde uafbrudt siden Foreningens Dannelse at være en af dem. Ved sidste Generalforsamling valgtes jeg ind i Overbestyrelsen for Sydfyen, og ved det første samlede Møde som Ungdomsforeningerne holdt i København, var jeg med, rigtig nok kun ene Kvinde, men det ses dog heraf, at Mændene ikke glemme os, bare vi kun vil tage imod og søge at dygtiggøre os til at tage vor Gerning op helt og fuldt ud som Menneske.

Carldine.

Kvindesagen i Provinserne.

I forrige Maaned holdt Fru *Johanne Meyer* Foredrag i Lisbjerg-Terp, Elbæk, Odder, Hinnerup og Aarhus om »Sociale Spørgsmaal vedrørende Kvindesagen«.

Efter Foredraget var der Diskussion, for i Følge Foredragsholderens Ønske at faa Kvindesagen belyst fra forskellig Side.

Der var imidlertid saa afgjort Stemning for Kvindens politiske Valgret og Valgbarhed, at flere af de mere fremragende Mænd med stor Varme udtalte sig om den Lykke, det vil være for vort Folk, om Kvindens Kræfter vil komme ind i Deltagelsen af vort offentlige Liv, — ja, der var endog de Mænd, som udtalte sig saa frisindet, at det vilde glæde dem, naar deres Hustru fik Stemmeret, selv om hun vilde stemme paa den modsatte Kandidat, de selv hyldede.

I Aarhus, hvor selvfølgelig den største Tilhørerkreds var samlet, viste man en saa stærk Tilslutning til »Kvindelig Fremskridtsforening«, at man efter Forhandlingen konstituerede en saadan, som efter Indtrykket at dømme repræsenterede levedygtige Kræfter.

Mændene viste ogsaa her stor Beredvillighed til at støtte Kvinderne, og et var man alle enige om baade i By og Land, at arbejde for den **politiske** Valgret og Valgbarhed baade for den gifte og ugifte Kvinde.

Spørgsmaal og Svar.

Holdere af Bladet, som navngive sig for Redaktionen, kan faa *juridiske* Spørgsmaal besvarede.

Jeg er antaget som Lærerinde hos en Familie til November 1888, men paa Grund af, at Pladsen helst skal besættes den 24. Oktober d. A., har jeg faaet Lov at rejse fra min nuværende Plads allerede den 20te Oktober.

Nu spørger jeg, kan min nuværende Principal afdrage mere af min Løn end for disse 11 Dage som jeg rejser før den almindelig fastsatte Tid?

A. H.

Svar: Naar de har faaet Lov at tage bort den 20de uden at der er talt til dem om Afdrag i Lønnen, maa de kunne fordre Løn indtil den 30te, saaledes, at der altsaa i Maanedslønnen kun afdrages for 11 Dage.

Berigtigelse.

Det er en Fejltagelse, naar der i Nr. 7 af »Hvad vi vil« staar nævnt Fru *Bajer* og Frk. *Frederiksen* som udvalgte til, for Danmarks vedkommende, at forberede næste Kvindesagsmøde. Fru *Meyer* nævnte Kvindelig Fremskridtsforenings Formand og Dansk Kvindesamfunds Formand, uden Hensyn til Personer, dermed forstaas de Kvinder, som til den Tid er Formand for Kv. Fr. og D. Kv.

— r.